ויצאה והזיקה פמור ילא נעל

בפניה כראוי ויצאה והזיקה חייב ינפרצה

באילה או שפרצוה לסמים ויצאה והויקה

מור הוציאוה לסמים לסמים חייבין

הניחה בחמה 'או שמסרה לחרש שומה

וקמן ויצאה והזיקה חייב 'מסרה לרועה

נכנם הרועה תחתיו *"נפלה לגינה ונהנית

משלמת מה שנהנית "ירדה כדרכה והזיקה

משלמת מה שהזיקה 'כיצר משלמת מה

שהזיקה *שכין בית סאה באותה שרה כמה

היתה יפה וכמה היא יפה ר' שמעון אומר

יאכלה פירות גמורים משלמת פירות

: גמורים אם סאה סאה אם סאתים סאתים

גב" ת"ר לאיזהו כראוי ואיזהו שלא כראוי

דלת שיכולה לעמוד ברוח מצויה זהו כראוי

שאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה זהו שלא

כראוי א"ר מני בר פמיש מאן תנא מיעד

דסגי ליה בשמירה פחותה ד"י היא דתגן

*קשרו בעליו במוסירה ונעל לפניו כראוי

ויצא והזיק אחר תם ואחד מועד חייב דברי ר"ם ר' יהודה אומר תם חייב מועד פמור

זה ר"א אומר אין לו שמירה אלא סכין

אפילו תימא ר"ם שאני שן ורגל ההתורה

מיעמה בשמירתן דאמר ר' אלעזר ואמרי

לה במתניתא תנא ארבעה דברים "התורה

מיעמה בשמירתן ואלו הן בור ואש שן

יכרה איש בור ולא יכסנו הא כסהו פמור

הבערה עד דעביד כעין מבעיר שן דכתיב

רגל דכתיב ושלח עד דעביד כעין ושלח

ותניא *ושלח זה הרגל וכן הוא אומר

לא עביד לא אפר רבה מתניתין נמי דיקא

דקתני צאן מכדי בשור קא עסקינן ואתי

ניתני שור מאי שנא דקתני צאן לאו משום

ההתורה מיעמה בשמירתן לאו משום

דכאן קרן לא כתיבא בה שן ורגל הוא

הבונם פפור : דהא נטרה ומאי הוי ליה למעבד : הניהה בפתה. מלערא לה שמשא ולא סגי ליה בנעילה כראוי דמוקמינן

ב ב מייי שם סושים שם לשטת תחילה קודם שישנה דיני שמירה וגם דיני אש היה ראוי לשטת להתחייב בנזקין: נפלה לגינה - באונם מגג בעלה הסמוך לגינה

תורה אור חבירו 'חו שהיתה רה"ר גבוה מז הכונם "צאן לדיר ונעל בפניה כראוי

סגינה ונפלה: מה שנהנים . לפי כגאתה ולא לפי הזיקה: שמין בים ספה בפוסה שדה - חין שמין חת הערוגה לבדה מפני שמפסיד מזיק ששמין הופה בכל שווייה ורחמכה אמר ובער בשדה החר ודרשיק בגמ' מלמד ששמין אותו על גב שדה אחרת אלא שמין בית כאה באותה שדה והשתא לא משלם כולהו דמיה דמי שלוקה בית סאה כשהיא בתבואתה (פי' לקפן כה: איט מזלול בה בשביל הפסד שרוגה מופי דיספתי אחת כי אם דבר מושט: ריש אומר וחום נים שם אחת כי אם דבר מושט: ריש אומר לעיל מה: יקמן לות שחין מטיה לח קחי: קשרו בכת נכ. דש בשליו - לשור: ונשל בפניו כראוי קשים]

לכלה פירות נשורין . שכבר בישלו כל לרכן: משלמת - כל ההיוק והיכא שיימיכן אגב שדה היכא דעדיין לא ננמרו: [ב" פאן סנא מועד בשמירה פמוסה פני ליה - מני מתכי' דחמר להן שהזיקה בשן ורגל הוא דהייט מועד בתחילתו סגי לה בנעילה כראוי דהייט שמירה פחותה כדאוקימנא שיכולה לעמוד ברוח מלויה ואי אתי שנאמר "ולא ישמרנו בעליו ושמור הואשמות גרסי": פס פייב - דלא סגי ליה כה בפחותה וטעמה דר' יהודה בפרק שור שננח ד' וה' (לפיל דף מה:): ר"ם. פליג אתרוייהו דאילו ר"מ מיהו בשמירה מעולה סגי ליה ור"א סבר לית ליה נשירותה למועד: הם כסהו אפי׳ פורתא ולה בעי עד דטאים ליה ורגל בור דכתיב °כי יפתה איש בור או כי פס בעפרה: לעין מכעיר · בפשיעה : כפין ובפר - כפין שיהכילנה לבהמתו אש דכתיב °שלם ישלם המבעיר את_{20 ככ}פדים כלומר בפקינה: מסני' נמי דיקל . דטעמא משום דהתורה מבער בשרה אחר עד דעביד כעין ובער ° מישטה אבל בקרן מושדת לאו כר"י ס"ל: מדקסני לאן · דאין הזיקה

הלה כשן ורגל: פסקינן ואפי -טלהו פירקי עד השתה: פטור "משלחי רגל השור והרצור ובער זה השוישים מדיני פרס . קסכר גרמה כמקין וכן הוא אופר °כאשר יבער הגלל עד מנים פטור: ספורן נדר וינחתה הבהמה תומו מעמא דעביד כעין ושלח ובער הא ז יוברסה: סכופף קמפו לנד הדליקה כדי שתבער בה האם: אי בכוכל ברים בדיני פדם נמי ניקיים חכותל דהח בידים עבן מיהה [א] ואבהמה ליכא למימה דמחייב

דהת הכן פרטה לספים פטיר

דכתיב ביה וקמ"ל דשן ורגל דמוערין הוא ש"מ: תניא *אמר ר' יהושע ארבעה דברים העושה אותן פמור סדיני אדם וחייב בדיני שמים ואלו הן הפורץ גדר בפני בהמת חבירו והבופף קמתו של חבירו בפני הדליקה והשוכר עדי שקר להעיד והיודע עדות לחבירו ואינו מעיד לו: אמר מר יהפורץ גדר בפני בהמת חבירו ה"ד אילימא בכותל בריא יבדיני אדם נמי ניחייב יאלא

מדלא כתיב ובערה ש"מ (ה) אדאדם נמי קחי: אולימא בטותל בריא בדיני אדם נמי ליחיב - פי׳ אטתל דאבהמה ודאי לא מיחייב בפרילת גדר בעלמא דאין זה אלא גרמא בעלמא וי"ם שכתוב בהן בהדיא אכופל וא"ת נהי דחייב אכותל נימא דפטור מדיני אדם קאי אבהמה ו"ל דלא שייך למתגי פסור מדיני אדם אם היה שום חיוב או בבהמה או בכותל אבל כשמתרן בכותל רשוע אש"ב דאין דומה שיתחייב בדיני שמים על הכותל שהוא רעוע כל כך שיפול ברוח מלויה או אפילו ברוח שאינה מלויה מ"מ שייך למתני חייב בדיני שמים כיון שיש דבר שתוא חייב שו כגון הבחמה והשתוא א"ש דנקט בפני בהמת חבירו ולא נקט הפורץ גדר של חבירו דאטותל לה מיהייב כדפרישיה והה דקהמר לקמן מהו דתימה דכיון דלמסתר קהי מאי קעביד משמע דחייב בידי שמים קאי נמי אכותל י"ל דה"ק כיון דלמסתר קהי בהבענים מלווין לסותרו שלא יפול על בני אדם ס"ד דכל הקודם במטוה זכה ואין לזה להנית מלסחור

הכונם נאן לדיר זה היה ראוי לשנות לעיל בהדי מיני דשור דלא היה לו להפסיק במילי דבור אלא אגב דתנא נפל

לבור והבהיש מימיו תנה בתריה מילי דבור ה"נ מילי דבור ראוי בגמרא דהייט דלת שיכולה לשמוד ברוח מלויה: נכנס הרופה ספקיוי

תחילה אלא אגב דתכן כסהו כראני ב ג מיי׳ שם סוש"ע בבור דהולרך להזכיר דין פותה וכורה שבו דבר הכתוב תכח כמי הך דנעל דר מייי שם סוש"ם בפניה כראוי: נפרצה בלילה אש"פ דתנא נעל-בפניה כראר פכור ה ה פיי׳ שם כלכם כ אלמריך למתני נפרלה בלילה פמאר כדדייק בפ"ק (דף ידי) סא ביום חייב דקלא אית ליה למילתא ומסתמא ידע שנפרלה אי נמי בלילה אפילי ז ו מיי שם סלכה ד נודע לו שנפרלה וילתה הבהמה אין מש"ע שם ספיף מ : נודע לו שנפרלה וילתה הבהמה אין לו לערוח יותר מדאי לחזר אחרים ה ח מ מיי שם פינ בחפילה : אן שפרליה לספים -

פטורים כשלח הוליחוה: ם י מיי פ"ד שם מאן תנא מועד בשמירה פחותה סוכה יג פושים שם שביף ד: דמתני' בין בתם בין במועד וכדר"ה מוש"ע שם שעיף כ : כן יעקב בפרק ד' וס' (לעיל דף מה:) דמשמע ליה דמתני' במועד לתודיה יא ל מייי שם פדה הלי המשמע ניה המתני במועד נחצרים א סמב שם מוש"ש איירי מדנקט לאן דאין רגילות להיות חים סיי שני שפיף א : בהן קרן הלא שן ורגל שהין רגילום יב מ מיי׳ שם פ"ז סני שיתכווט להזיק דהכי דייק בסמוך ה סמנ שם שושים וס"ל לנמרה השתה דמועד דשן ורגל כמועד דקרן ולהכי קחמר כ"י היח יננס ע מיי׳ פד דלר"מ כי היכי דבעי שמירה משולה מסלי מקי מחון סלי ב ופיין בסשוח וכתים במועד דקרן ה"ב בעי בשן ורגל סתג שם פוש"ע שם אפ"ג דבקרן קראי כתיב נלמוד סתום מן המפורש ועוד דכולהו מקין כתיב בתר קרן וקיימה הההוה דין שמירה המשורש בה: רבי יסודה היא -קלת חימה דר"י דריש לשיל (דף מה:) ולה ישמרט לזה ולה לחתר :

התורה מיעטה בשמירתם וחש"ג דלשיל בפ"ב (דף כה) הוה בעי למילף דשן ורגל חייב ברשות הרבים מק"ז מקרן וכן בעי לחילף למפטר קרן ברה"ר משן ורגל בק"ו אי לאו קראי ולא פרכים שכן מיעשה בשמירתם משום דחין שייך להקשות משמירה אתשלומין אי כמי כר"ח בן ישקב דאמר אחד תם ואחד מועד סגי ליה בשמירה פחותה: הא כסהו פטור - וא"ת ודלמא בכסוי מעולה הרבה קאמר

וכ"ת למה לי קרא דסד"א עד דעאים ליה כדאמר לעיל (דף ני) וי"ל דפשיטא ליה דכסוי מעולה כטאים ליה חשיב אי כמי כשוה הכתוב הכורה לפותח ופותח שמלאו מכוסה בכיסוי כעין שמירה פחותה מסתמא לא החמירה עליו לכסותו בכיסוי מעולה יותר מן הראשון ולא אמר הכתוב לא יכסט אלא בכסוי הראשון ואפותח ואכורה קאי בשוה ובקונטרם משמע דכל כיסוי עד דטאים ליה חשיב כשמירה פחותה: עד דעביד כעין וביער אף על גב דברים מכילתין (דף ני) דרשינן מיניה אזלא ממילא מ"מ

א א מיי פיד מהלכוה

עין משפם

נר מצוה

מושים שם ספיף ה: פוש"ם שם סמיף ו:

מוש"ם חים שי שוד וחלמריך לחשמועינן דחפינו הלסמים

י כ מייי שם סלכה יד

הנהות הביה (ה) תום' ד"ם פד וכו' ש"ת דהחדם נמי:

הגהות הגריא (א) רש"י ד"ם חד ככותל כו' וחבסמה כו'. כ'כ וכן פי' תוספות כחן ובסנהדרין אבל כפבו שם ייל דגם הבכתב הייב וסרמב"ם כ' דחף במקים

סק'ח וסיק "):